

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžk/32/2017
Identifikačné číslo spisu: 5016200601
Dátum vydania rozhodnutia: 24.10.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5016200601.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a z členiek senátu JUDr. Sone Langovej a JUDr. Moniky Válašikovej PhD. v právnej veci sťažovateľa (predtým žalobcu): GRYF reklamné štúdio, s.r.o., so sídlom Pažite 56, 010 09 Žilina - Bytčica, IČO: 45 939 187, právne zastúpeného: Advokátska kancelária Bugala - Ďurček, s.r.o., so sídlom Miletičova 5B, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 36 731 544, proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Andreja Kmeťa 17, 010 01 Žilina, v konaní o všeobecnej správnej žalobe proti rozhodnutiu žalovaného č. OU-ZA-OVBP2-2016/020618/Rep zo dňa 20.06.2016, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 30S/9/2016-81 zo dňa 23. augusta 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 30S/9/2016-81 zo dňa 23. augusta 2017 z a m i e t a.

Sťažovateľovi náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline (ďalej aj krajský súd alebo správny súd) rozsudkom č. k. 30S/9/2016-81 zo dňa 23. augusta 2017 podľa § 19 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OVBP2-2016/020618/Rep zo dňa 20.06.2016, ktorým ako odvolací orgán podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Mesta Ružomberok zo dňa 16.03.2016 pod č. OSTŽ-5026/2409/2016-TJ-MA zo dňa 16.03.2016. Prvostupňovým rozhodnutím príslušný stavebný úrad podľa § 88 ods. 1 písm. b) primerane s použitím § 88a ods. 2 stavebného zákona nariadil žalobcovi odstránenie reklamných stavieb, názov: 2 ks jestvujúcich jednostranných reklamných stavieb - billboardov na pozemku parc. č. C KN - 9668 v kat. úz. Q., č. 853801, pri štátnej ceste I/59, lokalita Biely Potok v tomto rozsahu: kompletne odstránenie reklamných stavieb - kompletných nosných konštrukcií aj s reklamnými výlepovými plochami vrátane základových pätiiek a s následnou úpravou pozemku do pôvodného stavu a stanovil podmienky špecifikované v bodoch 1. - 9. V odôvodnení

rozhodnutia poukázal na to, že konanie začal na základe žiadosti o dodatočné povolenie predmetnej stavby zo strany žalobcu. V priebehu konania o dodatočnom povolení reklamných stavieb, najmä od 20.08.2015, od kedy mal žalobca vedomosť o nedostatkoch podania obdržaním výzvy, ku dňu vydania rozhodnutia žalobca nesplnil výzvu a nepredložil požadované vyjadrenie príslušného cestného správneho orgánu pre štátne cesty I. triedy, ktorým je Okresný úrad Žilina, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií. Poukázal na ust. § 142d ods. 2 a ods. 3 stavebného zákona a taktiež na ust. § 88a ods. 1 - 7 stavebného zákona. Uviedol, že pokiaľ je stavba realizovaná bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním alebo bez písomného oznámenia stavebného úradu pri stavbách, ktoré treba ohlásiť, dôkazné bremeno k preukázaniu, že stavba nie je v rozpore s verejnými záujmami spočíva na vlastníčkovi stavby, keďže sa dopustil porušenia zákona. Žalobca podal žiadosť o dodatočné povolenie reklamných stavieb v lehote stanovenej podľa § 142d ods. 3 stavebného zákona. Keďže žiadosť neposkytovala dostatočný podklad pre posúdenie umiestnených stavieb žalobca bol vyzvaný na doplnenie žiadosti a stavebný úrad stanovil na to primeranú lehotu, pričom následne bolo konanie prerušené. Lehoty na základe opakovaných žiadostí žalobcu boli opakovane predlžované. Stavebný úrad mal za to, že stanovil dostatočne dlhú a primeranú lehotu na doplnenie podania, ktorá by bola postačujúca aj pre prípadné konania dotknutých orgánov podľa osobitných predpisov. Žalobca podal žiadosť o predĺženie lehoty na doplnenie podania prostredníctvom osoby, ktorej splnomocnenie na zastupovanie vlastníka reklamných stavieb v priebehu správneho konania stratilo platnosť. Zároveň vlastník reklamných stavieb nepredložil všetky požadované doklady - vyjadrenie OÚ Žilina, CDaPK v určenej lehote, čím bolo naplnené ust. § 88 ods. 2 stavebného zákona. Vlastník stavieb bol riadne upozornený na právne následky nepredloženia dokladov v stanovenej lehote, alebo ak sa na ich základe preukáže, že nepovolená stavba je v rozpore s verejnými záujmami.

2. Správny súd v odôvodnení svojho rozsudku poukázal na skutočnosť vyplývajúcu z obsahu administratívneho spisu, že do času rozhodnutia žalovaného o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu, resp. do času právoplatnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu do dňa 27.06.2016 neboli, resp. v spise žalovaného sa nenachádzali súhlasné stanoviská dotknutých orgánov v predmetnej veci, a to súhlasné stanovisko s vydaním dodatočného stavebného povolenia reklamnej stavby od Okresného úradu Žilina, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, ktoré je zo dňa 13.07.2016 a taktiež stanovisko Krajského riaditeľstva PZ, Krajský dopravný inšpektorát Žilina, ktoré je zo dňa 22.7.2016. Súd taktiež poukázal na skutočnosť, že žalobca v odvolaní zo dňa 07.04.2016, ktoré podal proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu o nariadenom odstránení reklamnej stavby nepoukázal na to, že žiadal o prehodnotenie zamietavého stanoviska KR PZ Žilina zo dňa 29.12.2015 vo vzťahu k predmetnej reklamnej stavbe. Na túto okolnosť poukázal až podaním zo dňa 22.06.2016, ktoré bolo žalovanému doručené až dňa 23.06.2016. Žalovaný o odvolaní žalobcu rozhodol dňa 20.06.2016. V tomto smere vyhodnotil ako nedôvodné námietky žalobcu, že žalovaný mal o odvolaní rozhodnúť až po doručení podania zo dňa 22.6.2016. Ako vyplýva z podania a jeho príloh, ktoré je žurnalizované v administratívnom spise, ktoré bolo na Okresný úrad Žilina, odbor výstavby a bytovej politiky doručené dňa 23.06.2016, žiadosť žalobcu o stanovisko k umiestneniu už stojacej reklamnej stavby bola podaná vo vzťahu ku KR PZ Žilina dňa 29.12.2015, na KR PZ Žilina doručená dňa 7.1.2016, pričom správne orgány - žalovaný a ani prvostupňový správny orgán (pojednávajúce o reklamnej stavbe), o uvedenej skutočnosti žiadnym spôsobom zo strany žalobcu neboli informované a aj z uvedeného je možné hovoriť o účelovosti tvrdení žalobcu. Z korešpondencie žalovaného, vyplývajúcej z obsahu spisu je zrejmé, že tento zisťoval na Okresnom úrade Žilina, na odbore cestnej dopravy a pozemných komunikácií, či žalobca podal žiadosť o vydanie záväzného stanoviska k predmetnej reklamnej stavbe a ako bola žiadosť vybavená, pričom zo strany úradu žalovaný obratom dostal odpoveď, že žalobca podal žiadosť dňa 27.8.2015 o vydanie stanoviska k reklamnej stavbe. Pretože k žiadosti nebolo priložené stanovisko KR PZ Žilina, bola žalobcovi zaslaná výzva na doplnenie podania, pričom žalobca podal dňa 6.10.2015 žiadosť o predĺženie lehoty na doloženie stanoviska KR PZ, pričom tejto nebolo vyhovené, čo žalobcovi bolo oznámené podaním zo dňa 16.10.2015, s poukazom a poučením žalobcu okrem iného, že nie je dôvod podávať žiadosti bez zákonom stanovených príloh. Žalobca novú žiadosť o vydanie stanoviska nepredložil.

3. Z obsahu administratívneho spisu správny súd ďalej zistil, že žalobca v podaní zo dňa 7.7.2017 (po

doručení rozhodnutia žalovaného dňa 27.6.2016), doručené Stavebnému úradu Ružomberok dňa 12.7.2017 tvrdil, že KR PZ v Žiline dňa 30.6.2016 vydalo súhlasné stanovisko s umiestnením reklamnej stavby, ktoré je podkladom pre stanovisko OCDaPK (toto nie je pripojené ako príloha k podaniu), a že možno predpokladať, že aj OCDaPK vydá súhlasné stanovisko s umiestnením reklamnej stavby. Žalobca doručil dňa 19.7.2016 Stavebnému úradu v Ružomberku súhlasné stanovisko Okresného úradu, odboru cestnej dopravy a pozemných komunikácií Žilina s vydaním dodatočného stavebného povolenia k predmetnej reklamnej stavbe, išlo o stanovisko zo dňa 13.7.2016. Dňa 1.8.2016 žalobca doručil na stavebný úrad mesta Ružomberok súhlasné Stanovisko KR PZ Žilina zo dňa 22.7.2016 pod. č. KRPZ-ZA-KD12-4-121/2016 vo vzťahu k reklamnej stavbe žalobcu, ktoré malo nahradiť stanovisko KRPZ-ZA_KDI-4-104/2016 zo dňa 30.6.2016.

4. Správny súd uviedol, že pokiaľ zákonodarca upravil v novele stavebného zákona č. 293/2014 Z.z. v ust. § 142d ods. 3 možnosť tzv. dodatočnej legalizácie reklamnej stavby postavenej bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním do 1.1.2015, zároveň stanovil aj povinnosť, v čase do 31.7.2015 požiadať stavebný úrad o dodatočné povolenie takejto stavby. Aj keď je nesporné, že žalobca stihol túto lehotu, žiadosť bola podaná lisom zo dňa 28.7.2015, doručeným na stavebný úrad dňa 30.7.2015, nie je sporné, že žiadosť bola podaná bez príslušných stanovísk. Predmetná novela stavebného zákona bola účinná od 2.1.2015, pričom žalobca túto žiadosť podal až ku koncu zákonom stanovenej lehoty, a to bez príslušných stanovísk. Žalobca je subjektom, ktorý má v predmete podnikateľskej činnosti, podľa výpisu z obchodného registra, okrem iných aj poskytovanie reklamných a marketingových služieb, tiež uskutočňovanie stavieb a ich zmien, to znamená, že mal mať vedomosť o tom, čo všetko je potrebné, aby zabezpečil všetky podklady v súlade s ust. § 142d ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb. o Stavebného zákona, aby preukázal, že dodatočné povolenie reklamnej stavby nie je v rozpore s verejným záujmom.

5. Pokiaľ teda žalobca v rámci administratívneho konania podľa § 142d ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len stavebný zákon) nedoložil potrebné podklady, teda súhlasné stanoviská Okresného úradu, odboru cestnej dopravy a komunikácií, a tiež predchádzajúceho podkladového rozhodnutia Krajského riaditeľstva PZ Žilina v čase do vydania napadnutého rozhodnutia, resp. do času do právoplatnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu (27.6.2016), správny súd už v zmysle ust. § 135 ods. 1 SSP nemohol na dodatočne doložené súhlasné stanoviská, ktoré boli doručené stavebnému úradu Ružomberok až následne dňa 12.07.2016, resp. 19.07.2016 a 01.08.2016, prihliadnuť. Súhlasné stanoviská uvedených orgánov boli dátumovo (aj Stanovisko KR PZ Žilina - 30.6.2016, neskôr zo dňa 22.7.2016 a aj stanovisko Okresného úradu Žilina, odboru cestnej dopravy a pozemných komunikácií Žilina zo dňa 13.7.2016) vydané a teda doložené, až po právoplatnosti napadnutého rozhodnutia (27.6.2016).

6. Podľa správneho súdu, v konaní správnych orgánov nebola porušená zásada súčinnosti v konaní, vyjadrená v § 3 Správneho poriadku. Prvostupňový orgán poskytol žalobcovi lehoty na doplnenie žiadosti o vydanie dodatočného povolenia pre uvedenú reklamnú stavbu (tieto aj predlžoval), zároveň žalovaný mal preukázané, čo potvrdil aj samotný žalobca v podaní zo dňa 22.6.2016, adresované Mestu Ružomberok, že žiadal KR PZ Žilina o prehodnotenie tzv. nesúhlasného stanoviska s umiestnením reklamnej stavby, taktiež žiadosť o vydanie stanoviska k umiestnenej reklamnej stavbe. Vo vzťahu k Okresnému úradu, odboru cestnej dopravy a pozemných komunikácií bola zo strany žalobcu žiadosť podaná až dňa 6.7.2016. Táto taktiež bola podaná až následne, po právoplatnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného. Žalobca ani v podanom odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu nenamietal to, že podal na KR PZ Žilina žiadosť o prehodnotenie nesúhlasného stanoviska s umiestnením reklamnej stavby, na toto poukázal až v podaní zo dňa 22.6.2016.

7. Krajský súd uviedol, že žalobca v záujme svojich vecí musí byť ostražitý, resp. bdely v duchu zásady, že právo patrí bdelym. Žalobca mal možnosť od 02.01.2015 zaobstarat' si potrebné podklady k predmetnej reklamnej stavbe, nevyhnutné k posúdeniu podľa ust. § 142d ods. 3 stavebného zákona. Súd zhodne so žalovaným poukázal na pochybenie zo strany prvostupňového správneho orgánu, čo sa týka vyhodnotenia žiadosti žalobcu o predĺženie lehoty na doplnenie podania zo dňa 7.3.2016, ktorú podala za žalobcu Bc. B. E., ako žiadosť, ktorú mala podať osoba, ktorej splnomocnenie na zastupovanie žalobcu

stratilo platnosť, avšak toto pochybenie nemôže mať za následok nezákonnosť rozhodnutia žalovaného. Námietku, že sa žalovaný nezaoberal skutočnosťou, že žalobcovi vzniklo iné právo k pozemkom a stavbám v zmysle ust. § 139 stavebného zákona vyhodnotil správny súd ako nepodstatnú. Prvostupňový správny orgán a následne žalovaný rozhodol nariadiť odstrániť stavbu z iných dôvodov, uvedených v odôvodnení rozhodnutia.

8. Krajský súd zamietol žalobu podľa § 190 SSP a o trovách konania rozhodol podľa § 175ods. 1, § 167 ods. 1 a § 168 SSP.

9. V zákonom určenej lehote podal žalobca kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP, pre nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom.

10. Uviedol, že mesto Ružomberok ako správny orgán rozhodujúci vo veci v 1. stupni a ani žalovaný neposkytli žalobcovi dostatočnú lehotu na doplnenie podkladov pre rozhodnutie.

11. Žalobca až po vydaní rozhodnutia žalovaného získal potrebné súhlasné stanoviská a dôvodom pre zrušenie jeho rozhodnutia nie je skutočnosť, že by žalovaný neprihliadol na niektoré podklady, ktoré mu boli predložené po vydaní rozhodnutia, ale to, že žalobcovi mesto Ružomberok ani žalovaný neposkytli dostatočnú lehotu na doplnenie požadovaných podkladov. Je potrebné zdôrazniť, že žalobca podklady nezískal najmä z dôvodov na strane iných orgánov.

12. Účelom ustanovenia § 88a ods. 2 stavebného zákona nemôže byť sankcionovanie účastníka konania za nesplnenie povinností, za ktoré účastník konania nenesie zodpovednosť.

13. Podľa názoru sťažovateľa orgány verejnej správy nepostupovali v súlade so zásadou súčinnosti so žalobcom podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku a nedali žalobcovi príležitosť, aby svoje práva účinne hájil.

14. Stavebný úrad nevzal do úvahy žiadosť o predĺženie lehoty na doplnenie podania z dôvodu, že bola predložená osobou, ktorá na to nemala splnomocnenie. Stavebný úrad nepostupoval správne, keď Bc. E. nevyzval na predloženie plnomocnenstva a nariadil odstránenie reklamnej stavby. Sťažovateľ nesúhlasil s postupom orgánov verejnej správy ani s názorom krajského súdu, ktorý s uvedeným postupom vyslovil súhlas.

15. Na základe uvedených dôvodov sťažovateľ žiadal kasačný súd, aby rozsudok Krajského súdu v Žiline, ako i obe rozhodnutia orgánov verejnej správy zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

16. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len "najvyšší súd") ako súd kasačný [§ 438 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len "S. s. p.")] po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ustanovením § 449 ods. 1 S. s. p., bez nariadenia pojednávania (§ 455 S. s. p.) preskúmal rozsudok krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 453 ods. 1 S. s. p.) a jednomyselne dospel k záveru, že kasačnej sťažnosti žalobcu nie je možné vyhovieť.

18. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde (§ 2 ods. 1 a 2 S. s. p.).

19. Správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov

verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 6 ods. 1 S. s. p.).

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Žiline po preskúmaní napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku.

21. Z obsahu predloženého administratívneho spisu kasačný súd zistil, že dňa 30. 07. 2015 podal sťažovateľ žiadosť o dodatočné povolenie reklamnej stavby v počte 1 ks: typ obojstranný billboard, rozmerov 5, 1 m x 2, 4 m, umiestnený na parcele číslo 9668, k. ú. Q., ul. Bystrická. (RK_026ab). K žiadosti neboli pripojené vyjadrenia dotknutých orgánov o tom, či stavba nie je v súlade s verejným záujmom. Z dôvodu doplnenia žiadosti stavebný úrad rozhodnutím zo dňa 14. 08. 2015 konanie prerušil a určil lehotu 60 dní na predloženie požadovaných dokladov. Vo výzve zo dňa 14. 08. 2015 orgán verejnej správy sťažovateľa informoval, ako má doplnenie žiadosti vykonať, od ktorých dotknutých orgánov má vyžiadať stanoviská a zároveň ho poučil o následkoch nepredloženia príslušných dokladov. Dňa 19. 10. 2015 sťažovateľ čiastočne doplnil svoju žiadosť, pričom sa medzi predloženými dokladmi nenachádzalo vyjadrenie cestného správneho orgánu, Okresného úradu Žilina, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií. Rozhodnutím zo dňa 22. 10. 2015 stavebný úrad predĺžil lehotu na doplnenie podania o 60 dní odo dňa jeho doručenia. Dôvodom pre jeho vydanie bolo čakanie na obdržanie požadovaných dokladov. Listom zo dňa 22. 12. 2015 sťažovateľ požiadal o predĺženie lehoty na doplnenie dokumentov, na ktoré ešte čaká a doplnil niektoré požadované doklady. V spise sa nachádza plnomocenstvo udelené sťažovateľom splnomocnenému zástupcovi B. E., ktoré bolo udelené na dobu určitú, do 31. 12. 2015. Stavebný úrad rozhodnutím zo dňa 07. 01. 2016 opätovne predĺžil lehotu na doplnenie žiadosti o ďalších 60 dní od doručenia rozhodnutia. Listom zo dňa 07. 03. 2015 sťažovateľ požiadal o predĺženie lehoty na doplnenie dokladov, na ktoré ešte čaká, a to vyjadrenia OÚ v Žilina - odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií. Žiadosť podpísala Bc. B. E., pričom podanie je opatrené pečiatkou sťažovateľa. Rozhodnutím zo dňa 16. 03. 2016 nariadil prvostupňový orgán verejnej správy odstránenie dotknutých reklamných stavieb, určil spôsob ich odstránenia z dôvodu, že žiadosť o opakované predĺženie lehoty zo dňa 08. 03. 2016 podala osoba, ktorá nemala plnú moc na zastupovanie žiadateľa, v určenej lehote nebolo predložené vyjadrenie príslušného cestného správneho orgánu, čím zmeškal lehotu na doplnenie podania a bolo teda naplnené ustanovenie § 88a ods. 2 stavebného zákona. Voči rozhodnutiu stavebného úradu podal sťažovateľ odvolanie, v ktorom namietal postup stavebného úradu. Vyčítal mu, že v danom prípade mal účastníka konania vyzvať na odstránenie nedostatkov podania o doplnenie podpisu k žiadosti o predĺženie lehoty a namietal, že nemôže ovplyvniť termín vydania rozhodnutia - vyjadrenia príslušného orgánu a vykonal všetko, čo možno od neho spravodlivo požadovať, aby stihol podanie doplniť v určenej lehote. K omeškaniu so splnením povinnosti došlo zavinením iného subjektu z dôvodov, ktoré nemohol ovplyvniť. Ku svojmu odvolaniu nepredložil žiaden dôkazný prostriedok preukazujúci, že vyvinul úsilie na vydanie chýbajúceho vyjadrenia dotknutého cestného orgánu. Žalovaný rozhodnutím zo dňa 20. 06. 2016 zamietol odvolanie žalobcu, rozhodnutie orgánu verejnej správy 1. stupňa potvrdil.

22. V spise sa nachádza vyjadrenie Okresného úradu Žilina, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií zo dňa 13. 07. 2016, ktorým vyjadril súhlas s vydaním dodatočného stavebného povolenia reklamnej stavby. Z predmetného stanoviska vyplýva, že sťažovateľ podal na Okresný úrad Žilina, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií žiadosť o stanovisko k umiestneniu už stojacej reklamnej stavby až dňa 06. 07. 2016, teda nie po uplynutí lehôt na doplnenie podania, ale až po nadobudnutí právoplatnosti druhostupňového rozhodnutia žalovaného.

23. Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Žiline, Krajský dopravný inšpektorát vydal súhlasné stanovisko k vydaniu stavebného povolenia s umiestnením reklamných stavieb dňa 22. 07. 2016.

24. V spise odvolacieho orgánu verejnej správy sa nachádza žiadosť sťažovateľa o stanovisko k umiestneniu reklamnej stavby, adresované Okresnému úradu Žilina, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií zo dňa 25.08.2015 a žiadosť o stanovisko k umiestneniu stojacej reklamnej stavby, adresovaná Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru Žilina, Krajský dopravný inšpektorát, zo dňa 29. 12. 2015. Podaním zo dňa 16. 10. 2015 Okresný úrad Žilina, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, Žilina sťažovateľovi oznámil, že nevyhovuje jeho žiadosti o predĺženie lehoty na doplnenie podania. Zároveň z tohto podania vyplýva, že žiadateľ nevykonal v určenej lehote potrebné úkony na doplnenie podania - žiadosti o vydanie stanoviska, a preto nebolo jeho žiadosti vyhovené. Z priloženej komunikácie správnych orgánov zo dňa 8. júna 2016 vyplýva, že sťažovateľ podal na Okresný úrad Žilina, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií dňa 27.08.2015 žiadosť o stanovisko k umiestneniu reklamnej stavby, pričom v predmetnom konaní nebolo vyhovené jeho žiadosti o predĺženie lehoty na doplnenie žiadosti o vydanie stanoviska. Je zrejmé, že v poradí prvá žiadosť sťažovateľa o vydanie stanoviska k umiestneniu reklamnej stavby, doručená príslušnému cestnému orgánu dňa 27.08.2015 neobsahovala príslušné prílohy, a preto správny orgán vyzval žiadateľa listom zo dňa 04.09.2015 na doplnenie podania. Sťažovateľ podanie v určenej lehote nedoplnil, ale požiadal o predloženie lehoty na doloženie prílohy - stanoviska KR PZ, KDI, Žilina, ktorému uvedený správny orgán nevyhovel. Z obsahu spisu zároveň vyplýva, že sťažovateľ požiadal Krajské riaditeľstvo Policajného zboru Žilina, Krajský dopravný inšpektorát, Žilina o príslušné stanovisko až dňa 29. 12. 2015, teda až viac ako 2 mesiace po tom, ako bol informovaný, že jeho žiadosti o predĺženie lehoty na predloženie stanoviska tohto orgánu sa nevyhovuje.

25. Podľa § 43 ods. 1 stavebného zákona, stavba je stavebná konštrukcia postavená stavebnými prácami zo stavebných výrobkov, ktorá je pevne spojená so zemou alebo ktorej osadenie vyžaduje úpravu podkladu. Pevným spojením so zemou sa rozumie

- a) spojenie pevným základom,
- b) upevnenie strojnými súčiastkami alebo zvarom o pevný základ v zemi alebo o inú stavbu,
- c) ukotvenie pilótami alebo lanami s kotvou v zemi alebo na inej stavbe,
- d) pripojenie na siete a zariadenia technického vybavenia územia,
- e) umiestnenie pod zemou.

26. Podľa § 43 ods. 2 stavebného zákona, reklamná stavba je stavebná konštrukcia postavená stavebnými prácami zo stavebných výrobkov, ktorá je pevne spojená so zemou podľa odseku 1 písm. a) až d) alebo upevnená strojnými súčiastkami alebo zvarom o pevný základ na zemi alebo ktorej osadenie vyžaduje úpravu podkladu a ktorej funkciou je šírenie reklamných, propagačných, navigačných a iných informácií viditeľných z verejných priestorov. Reklamné stavby sa na účely tohto zákona členia podľa veľkosti informačnej plochy na

- a) reklamné stavby, na ktorých najväčšia informačná plocha je menšia ako 3 m²,
- b) reklamné stavby, na ktorých najväčšia informačná plocha má veľkosť od 3 m² do 20 m² a
- c) reklamné stavby, na ktorých najväčšia informačná plocha je väčšia ako 20 m².

27. Podľa § 54 stavebného zákona, stavby, ich zmeny a udržiavacie práce na nich sa môžu uskutočňovať iba podľa stavebného povolenia alebo na základe ohlásenia stavebnému úradu.

28. Podľa § 55 ods. 1 stavebného zákona, stavebné povolenie sa vyžaduje, pokiaľ tento zákon a vykonávacie predpisy k nemu alebo osobitné predpisy neustanovujú inak, pri stavbách každého druhu bez zreteľa na ich stavebnotechnické vyhotovenie, účel a čas trvania; stavebné povolenie sa vyžaduje aj pri zmene stavieb, najmä pri prístavbe, nadstavbe a pri stavebných úpravách.

29. Podľa § 55 ods. 2 písm. h) stavebného zákona ohlásenie stavebnému úradu postačí pri reklamných stavbách, na ktorých najväčšia informačná plocha je menšia ako 3 m², pokiaľ tento zákon neustanovuje inak.

30. Podľa § 88 ods. 1 pís. b) stavebného zákona, stavebný úrad nariadi vlastníčkovi stavby odstránenie

stavby postavenej bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním alebo bez písomného oznámenia stavebného úradu podľa § 57 ods. 2 pri stavbách, ktoré treba ohlásiť; odstránenie stavby sa nenariadi iba v prípadoch, keď dodatočné povolenie stavby nie je v rozpore s verejným záujmom.

31. Podľa § 88a ods. 1 stavebného zákona - zákona č. 50/1976 Zb. ak stavebný úrad zistí, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania, a osobitnými predpismi. Ak bola stavba začatá bez právoplatného stavebného povolenia, ktoré už bolo vydané, stavebný úrad posúdi súlad stavby s verejnými záujmami na základe záväzných stanovísk podľa § 140b a podkladov predložených v stavebnom konaní.

32. Podľa § 88a ods. 2 a 7 stavebného zákona - zákona č. 50/1976 Zb. ak vlastník stavby požadované doklady nepredloží v určenej lehote alebo ak sa na ich podklade preukáže rozpor stavby s verejným záujmom, stavebný úrad nariadi odstránenie stavby.

Na konanie o dodatočnom povolení stavby sa primerane vzťahujú ustanovenia § 58 až 66.

33. Podľa § 126 ods. 1 stavebného zákona, ak sa konanie podľa tohto zákona týka záujmov chránených predpismi o ochrane zdravia ľudu, o utváraní a ochrane zdravých životných podmienok, vodách, o ochrane prírodných liečebných kúpeľov a prírodných liečivých zdrojov, o ochrane poľnohospodárskeho pôdneho fondu, o lesoch a lesnom hospodárstve, o opatreniach na ochranu ovzdušia, o ochrane a využití nerastného bohatstva, o kultúrnych pamiatkach, o štátnej ochrane prírody, o požiarnej ochrane, o zákaze biologických zbraní, na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, o odpadoch, o veterinárnej starostlivosti, o vplyvoch na životné prostredie, o jadrovej bezpečnosti jadrových zariadení, o prevencii závažných priemyselných havárií, o správe štátnych hraníc, o pozemných komunikáciách, o dráhach a o doprave na dráhach, o civilnom letectve, o vnútrozemskej plavbe, o energetike, o tepelnej energetike, o elektronických komunikáciách, o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách, o civilnej ochrane, o inšpekcii práce a o štátnej geologickej správe, rozhodne stavebný úrad na základe záväzného stanoviska dotknutého orgánu podľa § 140a, ktorý uplatňuje požiadavky podľa osobitných predpisov.

34. Podľa § 140 stavebného zákona, ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb., Správny poriadok).

35. Podľa § 140a ods. 1 písm. a) stavebného zákona, dotknutým orgánom podľa tohto zákona je orgán verejnej správy, ktorý je správnym orgánom chrániacim záujmy uvedené v § 126 ods. 1, ak konanie podľa osobitného predpisu upravujúceho jeho pôsobnosť je súčasťou konania podľa tohto zákona, má naň nadväzovať alebo s ním súvisí.

36. Podľa § 140b ods. 1 stavebného zákona, záväzné stanovisko je na účely konaní podľa tohto zákona stanovisko, vyjadrenie, súhlas alebo iný správny úkon dotknutého orgánu, uplatňujúceho záujmy chránené osobitnými predpismi, ktorý je ako záväzné stanovisko upravený v osobitnom predpise. Obsah záväzného stanoviska je pre správny orgán v konaní podľa tohto zákona záväzný a bez zosúladenia záväzného stanoviska s inými záväznými stanoviskami nemôže rozhodnúť vo veci.

37. Podľa § 140b ods. 2 stavebného zákona dotknutý orgán je oprávnený uplatňovať požiadavky v rozsahu svojej pôsobnosti ustanovenej osobitným predpisom. Vô svojom záväznom stanovisku je povinný vždy uviesť ustanovenie osobitného predpisu, na základe ktorého uplatňuje svoju pôsobnosť, a údaj, či týmto záväzným stanoviskom zároveň nahrádza stanovisko pre konanie nasledujúce podľa tohto zákona.

38. Podľa § 142d ods. 2 stavebného zákona, informačné, reklamné a propagačné zariadenia podľa predpisov platných do 1. januára 2015 sa považujú za reklamné stavby podľa tohto zákona v znení účinnom od 2. januára 2015. Vlastník takého zariadenia je povinný ho označiť ako reklamnú stavbu

podľa § 86 ods. 4 do 31. júla 2015.

39. Podľa § 142d ods. 3 stavebného zákona, vlastník informačného, reklamného a propagačného zariadenia podľa predpisov platných do 1. januára 2015, postaveného bez povolenia alebo v rozpore s ním do 1. januára 2015, je povinný do 31. júla 2015 požiadať o dodatočné povolenie stavby príslušný stavebný úrad. Stavebný úrad rozhodne o dodatočnom povolení reklamnej stavby, ak vlastník reklamnej stavby preukáže, že jej dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejným záujmom chráneným týmto zákonom a osobitnými predpismi, že je vlastníkom pozemku zastavaného nepovolenou stavbou alebo že je vlastníkom stavby spojenej s nepovolenou stavbou, alebo že má k tomuto pozemku alebo stavbe iné právo [§ 139 ods. 1 písm. a) až c)] a vlastník zastavaného pozemku alebo stavby alebo osoba, ktorá má k tomuto pozemku alebo stavbe iné právo [§ 139 ods. 1 písm. a) až c)], s dodatočným povolením súhlasí. Na konanie o dodatočnom povolení reklamnej stavby sa použije § 88a ods. 1, 2 a 4 až 7. Ak stavebný úrad dodatočne nepovolí reklamnú stavbu alebo vlastník informačného, reklamného a propagačného zariadenia nepožiadá o dodatočné povolenie stavby podľa prvej vety, takú reklamnú stavbu možno odstrániť podľa ustanovení o odstránení reklamnej stavby podľa tohto zákona v znení účinnom od 2. januára 2015.

40. Podľa § 10 ods. 3 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v účinnom znení, na diaľniciach, cestách pre motorové vozidlá a medzinárodných cestných ťahoch je zakázané umiestňovať reklamné stavby.

41. Podľa § 24a ods. 1, 2 zákona č. 135/1961 Zb., reklamné, informačné a propagačné zariadenia umiestnené pred dňom účinnosti tohto zákona na diaľniciach, cestách pre motorové vozidlá a medzinárodných cestných ťahoch a v ich ochranných pásmach sú vlastníci, správcovia týchto zariadení povinní odstrániť do jedného roka odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Po uplynutí doby uvedenej v odseku 1 sú správcovia diaľnic, ciest pre motorové vozidlá a medzinárodných cestných ťahov oprávnení podať návrh na odstránenie reklamných, informačných a propagačných zariadení (stavieb) podľa osobitného zákona.

42. Podľa § 3 ods. 1, 2, 4, 5 správneho poriadku, správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu. Správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb. Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

43. Podľa § 135 ods. 1, 2 SSP na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy. Pre správny súd je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia alebo vydania jeho rozhodnutia, ak
a) ide o konanie podľa § 6 ods. 2 písm. d) až f) a i) až k),
b) rozhoduje podľa § 192.

44. Z administratívneho spisu predloženého žalovaným vyplynulo, že sťažovateľ žiadosťou zo dňa 28.7.2015, ktorá bola doručená dňa 30.07.2015 Mestu Ružomberok požiadal o dodatočné povolenie reklamnej stavby, ktorú zároveň špecifikoval, s poukazom na novelu stavebného zákona - zákona č.

50/1976 Zb., a to zákon č. 293/2014 Z.z., konkrétne s poukazom na ust. § 142d ods. 3 stavebného zákona. Krajský súd sa s aplikáciou príslušných predpisov na daný prípad a ich výkladom riadne vysporiadal v bode č. 41 rozsudku.

45. Krajský súd správne vo svojom rozsudku poukázal na ust. § 135 ods. 1 S. s. p., podľa ktorého pre rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy. V ust. § 135 ods. 2 SSP je uvedené, že pre správny súd je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia alebo vydania jeho rozhodnutia, ak a) ide o konanie podľa § 6 ods.2 pís. d) až f) a i) až k), b) rozhoduje podľa § 192. V danom prípade sťažovateľ podal všeobecnú správnu žalobu postupom podľa § 177 a nasl. S. s. p., pričom sa nejedná o konanie, resp. vec uvedenú v § 135 ods. 2 S. s. p., to znamená, že pre daný prípad je pre rozhodnutie správneho súdu rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, teda dňa 27.06.2016.

46. Sťažovateľ v žalobe namietal, že správne orgány v predmetnej veci nepostupovali štandardne, keď nemohol doplniť svoju žiadosť o vydanie dodatočného stavebného povolenia na predmetnú reklamnú stavbu z dôvodu nečinnosti iného správneho orgánu a nie je možné tieto skutočnosti pripisovať na ťarchu jeho ako účastníka správneho konania, tiež poukazoval na to, že na základe súhlasného stanoviska KR PZ aj OCDaPK vydá súhlas s umiestnením reklamnej stavby, ktoré bude súdu doručené po jeho vydaní.

47. Ako už bolo vyššie uvedené, po podaní žiadosti žiadateľom o dodatočné povolenie reklamnej stavby dňa 30. 07. 2015 Mestu Ružomberok, bol sťažovateľ listom zo dňa 14. 08. 2015 vyzvaný na doplnenie žiadosti, okrem iného aj o vyjadrenie príslušného cestného správneho orgánu s tým, že mu bola určená lehota 60 dní na predloženie príslušných podkladov pre rozhodnutie a zároveň bolo na túto dobu prerušené konanie. Dňa 27.08.2015 sťažovateľ doručil príslušnému cestnému správnomu orgánu žiadosť o stavebným úradom žiadané stanovisko k umiestneniu reklamnej stavby, ktorá však neobsahovala potrebné prílohy, a preto správny orgán vyzval žiadateľa listom zo dňa 04.09.2015 na doplnenie podania. Sťažovateľ svoju žiadosť v určenej lehote nedoplnil, ale požiadal o predĺženie lehoty na doloženie prílohy - stanoviska KR PZ, KDI, Žilina. Okresný úrad Žilina, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií žiadosti o predĺženie lehoty na doplnenie podania nevyhovel a oznámil žiadateľovi, že jeho žiadosť považuje za bezpredmetnú, keďže nevykonal potrebné úkony na doplnenie podania a informoval, že žiadosti o vydanie stanoviska nevyhovel. Nie je pravdou tvrdenie sťažovateľa, že vykonal všetky potrebné úkony na zabezpečenie získania podkladov pre rozhodnutie, pretože zo spisu je zrejmé, že požiadal Krajské riaditeľstvo Policajného zboru Žilina, Krajský dopravný inšpektorát, Žilina o príslušné stanovisko, ktoré malo byť podkladom pre vydanie stanoviska orgánom cestnej správy až podaním doručeným dňa 07. 01. 2016, teda po uplynutí lehoty na doplnenie podania a až cca 2 mesiace po tom ako orgán cestnej správy v zmysle svojho podania zo dňa 16.10.2015 žiadateľovi oznámil, že lehota na doplnenie podania nepredlžuje a žiadosť považuje za bezpredmetnú. Následne, až dňa 06. 07.2016, t. j. po vydaní prvostupňového a právoplatnosti rozhodnutia žalovaného o odvolaní podal sťažovateľ orgánu cestnej správy opätovnú žiadosť o stanovisko k umiestneniu už stojacej reklamnej stavbe. Okresný úrad Žilina, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií vydalo stanovisko dňa 13. 07. 2016, t. j. na siedmy deň od obdržania žiadosti žiadateľa. Z tohto stanoviska vyplýva, že príslušný krajský dopravný inšpektorát stanovil podmienky v súhlasnom stanovisku zo dňa 30. 6. 2016.

48. Na základe chronologicky popísaného postupu nemožno považovať námietku sťažovateľa o neposkytnutí dostatočného času na získanie stanoviska dotknutých orgánov za dôvodnú. Je zrejmé, že dôvodom nedoloženia stanoviska Okresného úradu Žilina, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií stavebnému úradu a žalovanému je chýbajúce vyjadrenie Krajského riaditeľstva Policajného zboru Žilina, Krajský dopravný inšpektorát, Žilina. Napriek vedomosti žiadateľa o potrebe predmetného vyjadrenia pre účely vydania stanoviska k stavbe dotknutým orgánom (OÚ Žilina) požiadal sťažovateľ KDI Žilina o jeho vydanie až podaním doručeným dňa 06.01.2016, hoci o jeho potrebe bol informovaný najneskôr vo výzve OÚ zo dňa 04.09.2015. Sťažovateľ teda doručil KDI žiadosť o vyjadrenie k stavbe cca 4 mesiace po tom, ako bol vyzvaný na jeho predloženie a cca 2 mesiace po tom ako bol informovaný, že OÚ Žilina jeho prvej žiadosti o stanovisko k stavbe nevyhovel. Mesto Ružomberok

(stavebný úrad) od podania žiadosti o dodatočné povolenie reklamnej stavby dňa 30.07.2015, ktorá neobsahovala požadované prílohy slúžiace ako podklad pre rozhodnutie, poskytlo sťažovateľovi lehoty na doloženie potrebných dokladov v zmysle výzvy zo dňa 14.08.2015 v dĺžke 60 dní, rozhodnutím zo dňa 22.10.2015 v dĺžke ďalších 60 dní. Listom zo dňa 22.12.2015 sťažovateľ opätovne požiadal o predĺženie lehoty na doplnenie žiadosti z dôvodu, že čaká na dokumenty, pričom v tom čase vedel, že OÚ Žilina jeho žiadosti o vydanie stanoviska nevyhovel a v tom čase ešte ani nepodal žiadosť KR PZ, KDI, Žilina o stanovisko k umiestneniu reklamných stavieb, čiže dôvod, pre ktorý žiadal o predĺženie lehoty (vyjadrenie KR PZ, KDI Žilina) neexistoval. Orgán verejnej správy napriek tejto skutočnosti opätovne poskytol sťažovateľovi ďalšiu lehotu na doplnenie podania o ďalších 60 dní (do 12.03.2016). Žiadateľ ani v tejto lehote svoju žiadosť nedoplnil a znovu požiadal o predĺženie lehoty z dôvodu, že čaká na stanovisko OÚ Žilina, ktorý však v tom čase nemohol vydať svoje stanovisko, pretože mu žiadateľ nedoložil stanovisko KR PZ KDI, Žilina, o čom sťažovateľ musel vedieť. Sám sťažovateľ v priebehu konania pred orgánmi verejnej správy a ani správneho súdu nepredložil dôkazy, ktoré by nasvedčovali tomu, že k žiadosti o stanovisko KR PZ, KDI Žilina doložil potrebné podklady, vyvinul iniciatívu na vydanie stanoviska z dôvodu prebiehajúceho, súvisiaceho konania na inom verejnom orgáne. Sťažovateľ svojim vlastným prístupom zapríčinil, že orgány verejnej správy nemohli o jeho žiadosti bez prieskumu rozhodnúť. Povinnosti vyplývajúce z novely stavebného zákona č. 293/2014 Z. z. pre stavebníkov nelegálnych stavieb sťažovateľovi vznikli dňom 02.01.2015 a od tejto lehoty mal sťažovateľ podniknúť kroky pre legalizáciu svojich reklamných stavieb. Dôsledkom jeho nečinnosti v rámci poskytnutých lehôt bolo vydanie žalobou napadnutých rozhodnutí v súlade s ust. § 88 ods. 1 písm. b) a § 88a ods. 2 stavebného zákona. Sťažovateľ, ktorý sa dopustil porušenia zákona (umiestnil stavbu bez stavebného povolenia) v rámci poskytnutých lehôt neunesol svoje dôkazné bremeno, spočívajúce v preukázaní, že ďalšia existencia nepovolenej stavby nie je v rozpore s verejnými záujmami, a preto bolo povinnosťou orgánu verejnej správy rozhodnúť tak, ako mu to ukladá zákon.

49. Na zákonnosť rozhodnutia prvostupňového orgánu verejnej správy nemá vplyv jeho vyhodnotenie žiadosti zo dňa 07.03.2016 o predĺženie lehoty na predloženie dokladov vyhotovenej osobou, ktorej splnomocnenie na zastupovanie žiadateľa stratilo platnosť, čo správne vyhodnotil žalovaný aj správny súd. Krajský súd v Žiline postupoval v súlade so zákonom, ak vychádzal zo stavu v čase právoplatnosti rozhodnutia žalovaného, pretože v zmysle § 135 ods. 1 S. s. p. na skutočnosti, ktoré vznikli po uvedenom termíne (po 27.06.2016) nemohol prihliadať.

50. Ďalšie skutočnosti, ktorými sťažovateľ v kasačnej sťažnosti spochybňoval predmetné rozhodnutie krajského súdu boli totožné s námietkami, ktoré namietal už v žalobe a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal. Kasačný súd zistil, že kasačná sťažnosť žalobcu neobsahuje žiadne právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

51. Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedených dôvodov kasačnú sťažnosť zamietol podľa § 461 S. s. p., keďže po jej preskúmaní zistil, že nie je dôvodná.

52. O náhrade trov kasačného konania najvyšší súd rozhodol podľa § 167 SSP v spojení s § 467 ods. 1 S. s. p. Žalobca v kasačnom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov kasačného konania zo zákona neprislúcha, preto sťažovateľovi právo na náhradu trov kasačného konania nepriznal.

53. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

